HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a șasea extinsă)

23 septembrie 2015 *

„IAPC — Regulamentul (CE) nr. 2494/95 — Indicii armonizați ai prețurilor de consum la o valoare constantă a ratelor de impozitare (IAPC-CT) — Regulamentul (UE) nr. 119/2013 — Indicii prețurilor locuințelor ocupate de proprietari — Regulamentul (UE) nr. 93/2013 — Eurostat — Comitologie — Măsuri de punere în aplicare — Procedura de reglementare cu control”

În cauzele conexate T-261/13 și T-86/14,

Regatul Țărilor de Jos, reprezentat de M. Bulterman și de J. Langer, precum și, în cauza T-261/13, de B. Koopman, în calitate de agenți,

reclamant,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de M. Clausen și de P. van Nuffel, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect, în cauza T-261/13, cu titlu principal, o cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 119/2013 al Comisiei din 11 februarie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2214/96 al Comisiei privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (IAPC): transmiterea și difuzarea subindicilor IAPC, în ceea ce privește constituirea indicilor armonizați ai prețurilor de consum la o valoare constantă a ratelor de impozitare (JO L 41, p. 1) și, în subsidiar, o cerere de anulare a articolului 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013, precum și, în cauza T-86/14, cu titlu principal, o cerere de anulare a Regulamentului (UE) nr. 93/2013 al Comisiei din 1 februarie 2013 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 al Consiliului privind indicii armonizați ai prețurilor de consum, în ceea ce privește stabilirea indicilor prețurilor locuințelor ocupate de proprietari (JO L 33, p. 14) și, în subsidiar, o cerere de anulare a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013,

TRIBUNALUL (Camera a șasea extinsă),

compus din domnii S. Frimodt Nielsen, președinte, și F. Dehousse (raportor), doamna I. Wiszniewska-Białecka și domnii A.-M. Collins și I. Ulloa Rubio, judecători,

grefier: domnul J. Plingers, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 27 februarie 2015,

pronunță prezenta

* Limba de procedură: neerlandeza.

Hotărâre

Cadrul juridic şi obiectul prezentelor acţiuni

Normele privind exercitarea competenţelor de executare conferite Comisiei Europene

1 În baza articolului 202 CE a fost adoptată Decizia 1999/468/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 de stabilire a normelor privind exercitarea competenţelor de executare conferite Comisiei (JO L 184, p. 23, Ediţie specială, 01/vol. 2, p. 159). Aceasta a fost modificată prin Decizia 2006/512/CE a Consiliului din 17 iulie 2006 (JO L 200, p.11), al cărei articol 1 punctul (7) a instituit procedura de reglementare cu control (noul articol 5a din Decizia 1999/468.

2 Considerentul (7a) al Deciziei 1999/468, cu modificările ulterioare, are următorul cuprins:

„Este necesară recurgerea la procedura de reglementare cu control în cazul măsurilor cu caracter general care urmăresc modificarea unor elemente neesenţiale ale unui act de bază adoptat în conformitate cu procedura menţionată la articolul 251 din tratat, inclusiv prin eliminarea unor asemenea elemente sau prin completarea actului prin adăugarea unor noi elemente neesenţiale. Această procedură ar trebui să dea posibilitatea celor două componente ale autorităţii legislative să controleze aceste măsuri înainte de a fi adoptate. Elementele esenţiale ale actului legislativ pot fi modificate doar de către legiuitor pe baza tratatului[.]”

3 Articolul 2 alineatul (2) din Decizia 1999/468, cu modificările ulterioare, prevede:

„În situaţia în care un act de bază, adoptat în conformitate cu procedura menţionată la articolul 251 [CE], prevede adoptarea unor măsuri cu caracter general menite să modifice elemente neesenţiale ale instrumentului, inclusiv prin eliminarea unora dintre elemente sau prin suplimentarea instrumentului prin adăugarea de noi elemente neesenţiale, măsurile se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control.”

4 Procedura de reglementare cu control (denumită în continuare „PRC”) se desfăşoară conform dispoziţiilor articolului 5a din Decizia 1999/468, cu modificările ulterioare. În cadrul acestei proceduri intervine un comitet pentru procedura de reglementare cu control, format din reprezentanţi ai statelor membre şi prezidat de reprezentantul Comisiei Europene. Reprezentantul Comisiei supune comitetului un proiect de măsuri ce urmează să fie adoptate. Comitetul emite un aviz asupra acestui proiect [articolul 5a alineatele (1) şi (2)]. În continuare, procedura diferă după cum măsurile preconizate sunt conforme cu avizul comitetului [articolul 5a alineatul (3)] sau aceste măsuri nu sunt conforme cu avizul ori comitetul nu a emis un aviz [articolul 5a alineatul (4)]. În toate cazurile, articolul 5a din Decizia 1999/468, cu modificările ulterioare, prevede procedura aplicabilă, ce presupune intervenţia Consiliului Uniunii Europene şi a Parlamentului European, care se pot opune proiectului de măsuri.

5 Articolul 12 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European şi al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor şi principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competenţelor de executare de către Comisie (JO L 55, p. 13) prevede că Decizia 1999/468 se abrogă, dar că efectele articolului 5a din această decizie se menţin în scopul actelor de bază existente care fac trimitere la articolul respectiv.

Reglementarea indicilor de preț

Regulamentul (CE) nr. 2494/95

6 Pentru a se asigura că Uniunea Europeană dispune de indici comparabili ai prețurilor de consum în statele membre, Consiliul a adoptat, la 23 octombrie 1995, Regulamentul (CE) nr. 2494/95 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (JO L 257, p. 1, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 39). Acest regulament privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (denumiți în continuare „IAPC”) a fost modificat, printre altele, prin Regulamentul (CE) nr. 596/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iunie 2009 de adaptare la Decizia 1999/468 a anumitor acte care fac obiectul procedurii prevăzute la articolul 251 din tratat, în ceea ce privește procedura de reglementare cu control (JO L 188, p. 14).

7 Articolul 4 din Regulamentul nr. 2494/95, astfel modificat, intitulat „Comparabilitatea”, prevede:

„IAPC sunt considerați comparabili dacă reflectă numai diferențele dintre țări legate de modificarea prețurilor sau a modelelor de consum.

IAPC care diferă din cauza diferențelor de concepte, metode sau practici folosite pentru definirea și elaborarea lor nu sunt considerați comparabili.

Comisia (Eurostat) adoptă normele care trebuie respectate pentru a se asigura comparabilitatea IAPC-urilor. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).”

8 Articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95, intitulat „Program și derogări de la program”, prevede:

„Comisia adoptă măsurile de punere în aplicare pentru prezentul regulament necesare pentru a asigura comparabilitatea IAPC-urilor și pentru a menține și îmbunătăți fiabilitatea și relevanța acestora. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3). Comisia solicită BCE un aviz cu privire la măsurile pe care intenționează să le prezinte Comitetului.”

9 Articolul 9 din Regulamentul nr. 2494/95, intitulat „Elaborarea rezultatelor”, prevede:

„Statele membre prelucrează datele colectate în vederea elaborării IAPC-ului, care este un indice de tip Laspeyres acoperind categoriile clasificării internaționale COICOP (clasificarea consumului individual după scop), care se adaptează de către Comisie pentru a stabili IAPC comparabili. Comisia stabilește metodele, procedurile și formulele care să asigure îndeplinirea condițiilor de comparabilitate. Măsurile respective, destinate să modifice elemente neesențiale ale prezentului regulament, printre altele prin completarea acestuia, se adoptă în conformitate cu procedura de reglementare cu control menționată la articolul 14 alineatul (3).”

10 Articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 prevede:

„Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5a alineatele (1)-(4) și articolul 7 din Decizia 1999/468[…], având în vedere dispozițiile articolului 8 din respectiva decizie.”

Măsuri de punere în aplicare a Regulamentului nr. 2494/95 în cauza T-261/13

11 Pe lângă Regulamentul (CE) nr. 1749/96 din 9 septembrie 1996 privind măsurile inițiale de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 (JO L 229, p. 3, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 45), Comisia a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2214/96 din 20 noiembrie 1996 privind indicii armonizați ai prețurilor de consum: transmiterea și difuzarea subindicilor IAPC (JO L 296, p. 9, Ediție specială, 10/vol. 1, p. 53), modificat în mai multe rânduri, ultima dată prin Regulamentul (UE) nr. 119/2013 al Comisiei din 11 februarie 2013 în ceea ce privește constituirea indicilor armonizați ai prețurilor de consum la o valoare constantă a cotelor de impozitare (JO L 41, p. 1).

12 Articolul 1 punctul 1 din Regulamentul nr. 119/2013 adaugă un al doilea paragraf articolului 2 din Regulamentul nr. 2214/96, care prevede că prin „indici armonizați ai prețurilor de consum la o valoare constantă a ratelor de impozitare” (denumiți în continuare IAPC-CT) se înțelege indici care măsoară modificări în prețurile de consum fără impactul modificării cotelor de impozite pe produse în aceeași perioadă.

13 Articolul 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013 înlocuiește articolul 3 din Regulamentul nr. 2214/96 cu următorul text:

„(1) Statele membre elaborează și transmit Comisiei (Eurostat) în fiecare lună toți subindicii (anexa I) care au o pondere ce reprezintă mai mult decât a mia parte din cheltuielile totale incluse în IAPC. Împreună cu indicele pentru luna ianuarie a fiecărui an, statele membre transmit, de asemenea, Comisiei (Eurostat) informațiile referitoare la ponderi.

(2) În plus, statele membre trebuie să prezinte și să furnizeze Comisiei (Eurostat) în fiecare lună aceiași subindici calculați la o valoare constantă a ratelor de impozitare (IACP-CT). Comisia (Eurostat), în strânsă cooperare cu statele membre, stabilește orientări care oferă un cadru metodologic pentru calcularea indicelui IACP-CT și a subindicilor. Atunci când există o justificare temeinică, Comisia (Eurostat) trebuie să actualizeze metodologia de referință, în conformitate cu dispozițiile procedurale aprobate de Comitetul Sistemului Statistic European.

(3) Indicii se furnizează după standardele și procedurile pentru furnizarea de date și metode, astfel cum sunt stabilite de către Comisie (Eurostat).”

Măsuri de punere în aplicare a Regulamentului nr. 2494/95 în cauza T-86/14

14 La 1 februarie 2013, Comisia a adoptat Regulamentul (UE) nr. 93/2013 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului nr. 2494/95 în ceea ce privește stabilirea indicilor prețurilor locuințelor ocupate de proprietari (JO L 33, p. 14).

15 Articolul 1 din Regulamentul nr. 93/2013 prevede că acesta din urmă „stabilește indicii prețurilor locuințelor ocupate de proprietari în vederea îmbunătățirii relevanței și a comparabilității […] IAPC”.

16 Articolul 4 din Regulamentul nr. 93/2013, denumit „Manual metodologic”, prevede:

„(1) Comisia (Eurostat), în strânsă cooperare cu statele membre, elaborează un manual care prevede un cadru metodologic pentru indicii prețurilor locuințelor ocupate de proprietari și indicii prețurilor locuințelor stabiliți în conformitate cu prezentul regulament (denumit în continuare «manualul OOH-HPI»). Atunci când există o justificare temeinică, Comisia (Eurostat) actualizează manualul, în conformitate cu dispozițiile procedurale aprobate de către Comitetul SSE.

(2) Criteriile de calitate menționate la articolul 12 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului se aplică elaborării de indici ai prețurilor locuințelor ocupate de proprietari și de indici ai prețurilor pentru locuințe.

(3) Statele membre furnizează Comisiei (Eurostat), la cererea acesteia, informațiile necesare pentru evaluarea conformității indicilor prețurilor locuințelor ocupate de proprietari și a indicilor prețurilor pentru locuințe cu dispozițiile prezentului regulament.”

17 Articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 prevede că „[s]tatele membre calculează și furnizează Comisiei (Eurostat) indici ai prețurilor pentru categoriile prevăzute la articolul 3, în conformitate cu manualul OOH-HPI”.

Reglementarea în domeniul statisticii

18 Regulamentul (CE) nr. 223/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009 privind statisticile europene și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1101/2008 al Parlamentului European și al Consiliului privind transmiterea de date statistice confidențiale Biroului Statistic al Comunităților Europene, a Regulamentului (CE) nr. 322/97 al Consiliului privind statisticile comunitare și a Deciziei 89/382/CEE, Euratom a Consiliului de constituire a Comitetului pentru programele statistice ale Comunităților Europene (JO L 87, p. 164) prevede că ar trebui consolidate cooperarea și coordonarea dintre autoritățile care contribuie la dezvoltarea, la elaborarea și la difuzarea statisticilor europene [considerentul (1)] și că, în vederea consolidării încrederii în statisticile menționate, autoritățile naționale de statistică din fiecare stat membru și autoritatea de statistică a Uniunii din cadrul Comisiei ar trebui să beneficieze de independență profesională și să garanteze imparțialitatea și calitatea ridicată în elaborarea statisticilor europene [considerentul (20)].

19 Articolul 6 din Regulamentul nr. 223/2009 prevede că:

„(1) Autoritatea comunitară de statistică desemnată de Comisie să dezvolte, să elaboreze și să difuzeze statistici europene este menționată în prezentul regulament sub denumirea «Comisia (Eurostat)».

(2) La nivel comunitar, Comisia (Eurostat) garantează faptul că statisticile europene sunt elaborate în conformitate cu normele și cu principiile statistice adoptate. În acest sens, Comisia (Eurostat) este unicul responsabil în ceea ce privește alegerea proceselor, a metodelor, a standardelor și a procedurilor statistice, precum și conținutul și termenele de publicare a statisticilor.

[…]”

20 Articolul 12 din Regulamentul nr. 223/2009 prevede printre altele că, „[p]entru a garanta calitatea rezultatelor, statisticile europene sunt dezvoltate, elaborate și difuzate pe baza standardelor uniforme și a metodelor armonizate”.

21 Articolul 3 din Decizia 2012/504/UE a Comisiei din 17 septembrie 2012 privind Eurostat (JO L 251, p. 49) a instituit Eurostat (oficiul de statistică al Uniunii Europene) ca fiind autoritatea statistică a Uniunii prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 223/2009 și l-a definit drept un serviciu al Comisiei, condus de un director general. Sarcinile sale sunt dezvoltarea, elaborarea și difuzarea statisticilor europene, iar articolul 6 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2012/504 prevede că, în acest scop, Eurostat întreprinde în special acțiuni legate de dezvoltarea și de promovarea standardelor, a metodelor și a procedurilor statistice.

22 Articolul 7 alineatul (1) din Decizia 2012/504 prevede că, „[î]n ceea ce privește statisticile europene, directorul general al Eurostat are responsabilitatea exclusivă de a decide cu privire la procese, la metodele, la standardele și la procedurile statistice sau cu privire la conținutul și la termenele de

publicare a statisticilor, în conformitate cu programul statistic european și cu programul anual de lucru”. Acesta precizează că, „[î]n momentul efectuării acestor sarcini statistice, directorul general al Eurostat acționează în mod independent” și că „acesta nu poate nici solicita, nici accepta instrucțiuni din partea instituțiilor sau a organismelor Uniunii, din partea oricărui guvern al unui stat membru sau din partea oricărei alte instituții, organ, oficiu sau agenție”.

Cu privire la obiectul prezentelor acțiuni

23 Astfel cum reiese din cadrul juridic prezentat mai sus, Regulamentul nr. 2494/95 a stabilit bazele statistice necesare pentru a se ajunge la calcularea indicilor comparabili ai prețurilor de consum la nivelul Uniunii. Diferite alte regulamente au mai fost adoptate în scopul de a răspunde condițiilor de comparabilitate a indicilor, printre care Regulamentele nr. 119/2013 și nr. 93/2013, în discuție în prezenta cauză.

24 Regatul Țărilor de Jos arată că s-a opus adoptării acestor regulamente în cursul elaborării lor. Astfel, acesta a deplâns că articolul 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013 și articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 nu au prevăzut ca orientările și manualul, care oferă cadrele metodologice aplicabile, să fie adoptate în conformitate cu procedura de reglementare cu control, asemenea unei măsuri de punere în aplicare, în pofida faptului că acestea vizau, atât prin conținutul, cât și prin obiectivul lor, tocmai asigurarea comparabilității IAPC-urilor și să mențină și să îmbunătățească fiabilitatea și relevanța acestora conform articolului 4 al treilea paragraf și articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95.

25 Astfel, Regulamentele nr. 119/2013 și nr. 93/2013 fac obiectul prezentelor acțiuni.

Procedura și concluziile părților

26 Prin cererile introductive depuse la 3 mai 2013 și, respectiv, la 25 aprilie 2014, Regatul Țărilor de Jos a introdus prezentele acțiuni.

27 La 5 martie 2014, Comisia a solicitat conexarea cauzelor T-261/13 și T-86/14. La 10 martie 2014, Regatul Țărilor de Jos a arătat că nu se opune conexării. Prin Ordonanța din 10 decembrie 2014, președintele Camerei a șasea extinse a Tribunalului a dispus conexarea cauzelor T-261/13 și T-86/14 în vederea procedurii orale și a pronunțării hotărârii, conform articolului 50 din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991.

28 Prin măsuri de organizare a procedurii, părțile au fost invitate să răspundă în scris la anumite întrebări ale Tribunalului.

29 În ședința din 27 februarie 2015 au fost ascultate pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal.

30 Regatul Țărilor de Jos solicită Tribunalului:

— în cadrul acțiunii T-261/13, cu titlu principal, anularea Regulamentului nr. 119/2013 și, cu titlu subsidiar, anularea articolului 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013;

— în cadrul acțiunii T-86/14, cu titlu principal, anularea Regulamentului nr. 93/2013 și, cu titlu subsidiar, anularea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013;

— obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.

31 Comisia solicită Tribunalului:

— respingerea acțiunilor;

— obligarea Regatului Țărilor de Jos la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

32 În primul rând, Regatul Țărilor de Jos susține că au fost încălcate articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 și articolul 13 alineatul (2) TUE prin faptul că Eurostat este desemnat, în numele Comisiei, ca entitate însărcinată cu definirea și cu actualizarea orientărilor și a manualului, care constituie acte obligatorii din punct de vedere juridic (primul și al doilea motiv în cauza T-261/13 și primul motiv în cauza 86/14). În al doilea rând, acesta invocă în subsidiar încălcarea articolului 338 alineatul (1) TFUE, în măsura în care pentru definirea IAPC-CT se folosesc orientări în locul instrumentelor juridice enumerate la articolul 288 TFUE (al treilea motiv în cauza T-261/13 și al doilea motiv în cauza T-86/14. În al treilea rând, acesta invocă, cu titlu mai subsidiar, încălcarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 coroborate cu articolul 5a din Decizia 1999/468, pentru motivul că ar fi trebuit să fie prevăzută PRC (al patrulea motiv în cauza T-261/13 și al treilea motiv în cauza T-86/14). În al patrulea rând, Regatul Țărilor de Jos invocă, cu titlu încă mai subsidiar, încălcarea articolului 291 TFUE coroborat cu Regulamentul nr. 182/2011 întrucât pentru definirea și actualizarea orientărilor ar fi trebuit să fie impusă una dintre procedurile prevăzute de Regulamentul nr. 182/2011 (al cincilea motiv în cauza T-261/13 și al patrulea motiv în cauza T-86/14).

33 Comisia, în ceea ce o privește, pornește de la premisa conform căreia cadrele metodologice în cauză nu sunt acte obligatorii din punct de vedere juridic. Aceasta arată că nu este vorba despre măsuri de punere în aplicare în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 și nici, în general, despre măsuri de executare în sensul articolului 291 TFUE. În opinia sa, aceste documente fac parte din cooperarea administrativă între autoritatea Uniunii pentru statistică și instituțiile naționale de statistică și ar putea fi, așadar, elaborate sub formă de linii directoare, fără a fi adoptate conform PRC. Comisia solicită respingerea fiecăruia din motivele invocate.

34 Cu titlu introductiv, Tribunalul arată că, în realitate, motivele invocate de Regatul Țărilor de Jos vizează anularea articolului 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013 și a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013, prin care Eurostat, în strânsă colaborare cu statele membre, este însărcinat să stabilească și să actualizeze cadrele metodologice pentru calcularea indicilor prețurilor. De altfel, Regatul Țărilor de Jos a admis în ședință că acțiunea T-261/13 trebuie înțeleasă ca vizând doar anularea articolului 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013, iar acțiunea T-86/14 trebuie înțeleasă ca vizând doar anularea articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013, fapt de care s-a luat act în procesul-verbal. Astfel, se poate considera că prezentele acțiuni vizează în realitate doar anularea articolului 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013 și, respectiv, a articolului 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013.

35 Tribunalul consideră că trebuie analizate motivele întemeiate pe încălcarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 coroborate cu articolul 5a din Decizia 1999/468, pentru motivul că ar fi trebuit să prevadă PRC (al patrulea motiv în cauza T-261/13 și al treilea motiv în cauza T-86/14).

36 În această privință, Regatul Țărilor de Jos arată că articolul 5 alineatul (3) și articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 impun PRC pentru adoptarea de măsuri de punere în aplicare a acestui regulament, precum și pentru adoptarea de măsuri de implementare a respectivelor măsuri de punere

în aplicare. Or, potrivit acestuia, dispozițiile atacate, care prevăd că Eurostat stabilește cadrele metodologice și asigură actualizarea lor fără a avea obligația de a urma PRC, aduc atingere „echilibrului instituțional” al Uniunii și trebuie, așadar, să fie anulate.

37 În ceea ce o privește, Comisia susține că respectivele cadre metodologice nu constituie măsuri de punere în aplicare obligatorii din punct de vedere juridic în sensul articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 și că, prin urmare, nu era necesar să fie stabilite conform PRC, care de altfel nu este adecvată pentru a organiza genul de cooperare administrativă necesar pentru definirea orientărilor. Potrivit Comisiei, atunci când se adoptă un act de punere în aplicare care nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, nu este vorba despre o situație în care este necesar ca actul juridic să fie executat în condiții uniforme. De altfel, un act care nu este obligatoriu nu ar putea stabili condiții uniforme de punere în aplicare.

38 Tribunalul reamintește că, potrivit articolului 4 al treilea paragraf și articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 (punctele 7 și 8 de mai sus) coroborate cu articolul 14 alineatul (3) din același regulament (punctul 10 de mai sus), Comisia adoptă, în conformitate cu PRC, măsurile de punere în aplicare necesare pentru a asigura comparabilitatea IAPC-urilor. Articolul 9 din Regulamentul nr. 2494/95, privind elaborarea rezultatelor, prevede de asemenea aplicarea PRC în ceea ce privește stabilirea metodelor, a procedurilor și a formulelor care să asigure îndeplinirea condițiilor de comparabilitate (punctul 9 de mai sus).

39 Comisia a adoptat, prin intermediul PRC, Regulamentele nr. 119/2013 și nr. 93/2013, care constituie măsuri de punere în aplicare a Regulamentului nr. 2494/95.

40 La rândul lor, articolul 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013 și articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 prevăd că Comisia (Eurostat) stabilește cadrele metodologice pentru calcularea indicilor în cauză, respectiv IAPC-CT-urile și indicii prețurilor locuințelor ocupate de proprietari (denumiți în continuare „IPLOP”), în strânsă colaborare cu statele membre și, prin urmare, fără aplicarea PRC.

41 Motivele invocate de Regatul Țărilor de Jos privind nerecurgerea la PRC ridică, așadar, problema corectei puneri în aplicare de către Comisie a Regulamentului nr. 2494/95, având în vedere că, în articolele atacate, aceasta a încredințat Eurostat sarcina de a stabili și de a actualiza cadrele metodologice pentru calcularea indicilor, fără să prevadă aplicarea PRC.

42 În această privință, Tribunalul amintește că articolul 291 alineatul (2) TFUE prevede că, în cazul în care sunt necesare condiții unitare de punere în aplicare a actelor obligatorii din punct de vedere juridic ale Uniunii, aceste acte conferă Comisiei competențe de executare.

43 Rezultă din jurisprudență că, în cazul în care se conferă Comisiei o competență de executare în temeiul articolului 291 alineatul (2) TFUE, aceasta este chemată să precizeze conținutul actului legislativ pentru a asigura punerea sa în aplicare în condiții uniforme în toate statele membre (Hotărârea din 18 martie 2014, Comisia/Parlamentul și Consiliul, C-427/12 Rep., EU:C:2014:170, punctul 39, și Hotărârea din 15 octombrie 2014, Parlamentul/Comisia, C-65/13, Rep., EU:C:2014:2289, punctul 43).

44 În plus, reiese dintr-o jurisprudență constantă că, în cadrul competenței sale de executare, ale cărei limite sunt evaluate în special în funcție de obiectivele generale esențiale ale actului legislativ în cauză, Comisia este autorizată să adopte toate măsurile necesare sau utile pentru punerea în aplicare a actului menționat, în măsura în care nu sunt contrare acestuia (a se vedea Hotărârea Parlamentul/Comisia, punctul 43 de mai sus, EU:C:2014:2289, punctul 44 și jurisprudența citată).

45 Astfel, trebuie considerat că Comisia precizează actul legislativ în sensul jurisprudenței citate la punctul 43 din prezenta hotărâre în cazul în care dispozițiile actului de punere în aplicare pe care îl adoptă, pe de o parte, respectă obiectivele generale esențiale urmărite de actul legislativ și, pe de altă parte, sunt necesare sau utile pentru punerea în aplicare a acestuia (a se vedea Hotărârea Parlamentul/Comisia, punctul 43 de mai sus, EU:C:2014:2289, punctul 46).

46 În speță, în ceea ce privește obiectivele generale urmărite, trebuie amintit că, în cadrul realizării Uniunii Economice și Monetare și pentru a se atinge un grad înalt de stabilitate a prețurilor, inflația trebuie să fie măsurată pe o bază comparabilă cu ajutorul indicelui prețurilor de consum, ținându-se cont de diferențele dintre definițiile naționale (primul și al doilea considerent ale Regulamentului nr. 2494/95). Reglementarea aplicabilă are, așadar, ca obiectiv stabilirea bazelor statistice necesare pentru a se ajunge la calcularea unor indici comparabili ai prețurilor de consum la nivelul Uniunii, pentru a putea dispune, în vederea gestionării politicii monetare, de instrumente fiabile pentru măsurarea inflației. Al treilea considerent al Regulamentului nr. 2494/95 amintește, în această privință, că autoritățile fiscale și monetare ale Uniunii trebuie să dispună la timp și în mod regulat de indici ai prețurilor de consum, deosebiți de indicii folosiți pentru scopuri naționale și microeconomice, pentru a asigura compararea inflației în contextul macroeconomic și internațional.

47 În acest context, dispozițiile atacate prin prezentele acțiuni prevăd adoptarea de cadre metodologice care constituie măsuri necesare și utile de punere în aplicare, în condiții uniforme, a Regulamentului nr. 2494/95. Astfel, dispozițiile acestor cadre metodologice au vocația de a stabili concepte, metode și practici ce permit comparabilitatea IAPC-urilor în sensul articolului 4 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 2494/95 (punctul 7 de mai sus) și fac astfel parte din reglementările ce trebuie respectate pentru a se asigura comparabilitatea IAPC-urilor, așa cum prevăd articolul 4 al treilea paragraf și articolul 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95.

48 Aceste cadre metodologice constituie, așadar, măsuri de punere în aplicare care trebuie să fie respectate pentru a oferi un efect util regulamentelor aplicabile și pentru a asigura comparabilitatea IAPC-urilor. Ca atare, cadrele metodologice vizate sunt, prin urmare, în aceeași măsură ca Regulamentele nr. 93/2013 și nr. 119/2013, măsuri de punere în aplicare a Regulamentului nr. 2494/95, care sunt necesare pentru asigurarea comparabilității IAPC-urilor, precum și pentru a menține și a îmbunătăți fiabilitatea și relevanța acestora, în sensul articolului 4 al treilea paragraf și al articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95.

49 Or, trebuie amintit în această privință că normele referitoare la formarea voinței instituțiilor Uniunii sunt stabilite de tratat și nu sunt nici la discreția statelor membre, nici a instituțiilor înseși. A recunoaște unei instituții posibilitatea de a stabili temeiuri juridice derivate, fie în sensul unei înăspriri, fie în sensul unei simplificări a condițiilor de adoptare a unui act, ar însemna să i se atribuie o competență legislativă care depășește ceea ce este prevăzut prin tratat. Aceasta ar însemna de asemenea să se permită instituției să aducă atingere principiului echilibrului instituțional, care implică faptul că fiecare instituție își exercită competențele cu respectarea competențelor celorlalte instituții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 6 mai 2008, Parlamentul/Consiliul, C-133/06, Rep., EU:C:2008:257, punctele 54-57).

50 În consecință, normele atacate ar fi trebuit să prevadă aplicarea PRC pentru adoptarea măsurilor de punere în aplicare necesare, conform prevederilor Regulamentului nr. 2494/95.

51 Argumentele Comisiei nu infirmă această constatare.

52 În primul rând, Comisia susține că respectivele cadre metodologice, care nu sunt acte juridice în sensul articolului 288 TFUE, nu reprezintă măsuri de punere în aplicare obligatorii din punct de vedere juridic și nu trebuie, așadar să fie adoptate potrivit PRC.

53 Cu toate acestea, este necesar să se arate că aceste cadre metodologice sunt menite să detalieze și să completeze regulamentele existente în ceea ce privește conceptele, metodele și practicile, în scopul de a permite indicilor să îndeplinească condițiile de comparabilitate impuse de articolele 4 și 5 din Regulamentul nr. 2494/95. Acestea sunt, așadar, în principiu, la fel ca Regulamentele nr. 93/2013 și nr. 119/2013, norme destinate să detalieze conținutul actului legislativ, în speță al Regulamentului nr. 2494/95, pentru punerea în aplicare a acestuia în condiții uniforme în scopul de a obține IAPC-uri comparabile.

54 Această constatare este de altfel confirmată de circumstanțele speței. Astfel, în ceea ce privește IAPC-CT-urile, Regulamentul nr. 119/2013 se limitează la a le prevedea principiul și trimite, pentru calcularea lor și a subindicilor, la cadrul metodologic, constituit în speță, printre altele, din „metodologia de referință” stabilită în 2011. Or, trebuie să se constate că această „metodologie de referință” oferă indicații ce privesc categoriile de taxe care trebuie sau nu trebuie să fie luate în considerare, formulele matematice și perioadele de referință. Această metodologie urmărește astfel să aducă precizările necesare pentru ca indicii obținuți să îndeplinească condițiile de comparabilitate impuse de Regulamentul nr. 2494/95. În această privință, rezultă în plus din precizările furnizate de Comisie în ședință că elementele legate de perioada de referință sau de categoriile de taxe care trebuie excluse din domeniul de aplicare al calculului, stabilite prin „metodologia de referință” din 2011, constituie elemente esențiale pentru comparabilitatea indicilor și ar fi trebuit să figureze în Regulamentul nr. 119/2013.

55 De asemenea, în cadrul acțiunii T-86/14, care privește IPLOP, din chiar textul articolului 5 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 rezultă că IPLOP sunt comunicați „în conformitate cu indicațiile manualului IPLOP-IPI”. În consecință, însuși textul Regulamentului nr. 93/2013 prevede că statele membre și, în practică, instituțiile naționale de statistică ce furnizează indicii, trebuie să respecte cadrul metodologic pentru a asigura punerea în aplicare în condiții uniforme a regulamentelor aplicabile.

56 În consecință, în prezenta cauză, cadrele metodologice la care fac trimitere dispozițiile atacate constituie măsuri de punere în aplicare a Regulamentului nr. 2494/95, la fel ca Regulamentele nr. 119/2013 și nr. 93/2013.

57 Trebuie adăugat că această constatare este lipsită de relevanță în ceea ce privește aspectul că respectivele cadre metodologice puteau fi elaborate de Eurostat.

58 Astfel, articolul 4 al treilea paragraf din Regulamentul nr. 2494/95 menționează în mod expres Eurostat. Deși articolul 5 alineatul (3) și articolul 9 din Regulamentul nr. 2494/95 nu prevăd în mod explicit că Comisia încredințează Eurostat misiunea de a stabili cadrul metodologic, totuși aceste articole nu au interzis acest lucru.

59 În plus, reglementarea în materie de statistici prevede tocmai faptul că autoritatea statistică a Uniunii desemnată de către Comisie să dezvolte, să elaboreze și să difuzeze statisticile europene se numește „Comisia (Eurostat)” și că, în cadrul Uniunii, „Comisia (Eurostat)” asigură producerea statisticilor europene în conformitate cu reguli și cu principii statistice bine stabilite. În această privință, articolul 6 din Regulamentul nr. 223/2009 prevede că Comisia (Eurostat) este unicul responsabil în ceea ce privește alegerea proceselor, a metodelor, a standardelor și a procedurilor statistice, precum și conținutul și termenele de publicare a statisticilor. În temeiul Regulamentului nr. 223/2009, Decizia 2012/504 a instituit Eurostat ca fiind autoritatea statistică a Uniunii prevăzută la articolul 6 alineatul (1) din Regulamentul nr. 223/2009 și l-a definit drept un serviciu al Comisiei, condus de un director general. Această autoritate are ca sarcini dezvoltarea, elaborarea și difuzarea statisticilor europene. În acest scop, ea întreprinde, printre altele, acțiuni legate de dezvoltarea și de promovarea standardelor, a metodelor și a procedurilor statistice.

60 Rezultă că Eurostat, ca direcție generală, este serviciul competent, din cadrul Comisiei, să elaboreze cadrele metodologice vizate.

61 În plus, nu este necesar să fie repusă în discuție nici pertinența cooperării administrative și a coordonării între statisticienii europeni și naționali, care nu produc efecte obligatorii din punct de vedere juridic, în cadrul procesului de elaborare a respectivelor cadre metodologice.

62 Cu toate acestea, este adevărat că, odată elaborate de Eurostat în cadrul acestei cooperări administrative, normele aplicabile și măsurile de punere în aplicare care precizează conținutul actului legislativ, și anume Regulamentul nr. 2494/95, în scopul asigurării punerii sale în aplicare în condiții uniforme și care se dovedesc necesare pentru asigurarea comparabilității IAPC-urilor, trebuie să facă obiectul unei adoptări de către Comisie, cu aplicarea PRC, conform articolului 4 al treilea paragraf și articolului 5 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 coroborate cu articolul 14 alineatul (3) din același regulament.

63 Or, dispozițiile atacate nu prevăd recurgerea la o asemenea procedură.

64 În consecință, normele atacate prin prezentele acțiuni trebuie să fie anulate, întrucât prevăd adoptarea de cadre metodologice care constituie măsuri de punere în aplicare în sensul Regulamentului nr. 2494/95 fără să prevadă însă aplicarea PRC, contrar regulamentului menționat.

65 În al doilea rând, Comisia arată că PRC nu este adecvată pentru organizarea tipului de cooperare administrativă necesară în vederea definirii cadrelor metodologice.

66 Cu toate acestea, ca măsuri de punere în aplicare, aceste cadre metodologice ar fi trebuit să fie adoptate conform procedurii prevăzute de Regulamentul nr. 2494/95, indiferent dacă această procedură era sau nu era adecvată.

67 În această privință, astfel cum arată Regatul Țărilor de Jos, dacă Comisia consideră această procedură ca fiind neadecvată, ea poate lua în considerare modificarea Regulamentului nr. 2494/95. Faptul că o asemenea modificare a făcut recent obiectul unei propuneri a Comisiei, evocată în ședință, este lipsit de relevanță în speță. În fond, textul articolului 4 alineatul (4) din Propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului privind indicii armonizați ai prețurilor de consum și de abrogare a Regulamentului nr. 2494/95 (COM 2014/724 final) pare clar. Conform acestei dispoziții, în vederea asigurării unor condiții uniforme, metodologia adecvată pentru producerea de indici armonizați comparabili este definită prin intermediul unor acte de punere în aplicare ce se adoptă în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 11 alineatul (2), această dispoziție făcând trimitere la articolul 5 din Regulamentul nr. 182/2011. Așadar, dispoziția de mai sus este de natură să confirme că respectivele cadre metodologice sunt acte de punere în aplicare ce trebuie să fie adoptate în conformitate cu procedura prevăzută în materie.

68 În al treilea rând, potrivit Comisiei, atunci când este adoptat un document de punere în aplicare ce nu este obligatoriu din punct de vedere juridic, nu este vorba despre o situație în care este necesar ca actul juridic să fie executat în condiții uniforme. De altfel, un act care nu este obligatoriu nu ar putea stabili condiții uniforme de punere în aplicare.

69 Acest argument trebuie totuși să fie înlăturat. Astfel, cerința comparabilității IAPC-urilor și efectul util al regulamentelor aplicabile impun tocmai ca respectivele cadre metodologice prevăzute de dispozițiile atacate să fie respectate și puse în aplicare în condiții uniforme, astfel încât să se asigure comparabilitatea IAPC-urilor.

70 Din tot ceea ce precedă rezultă că se impune ca al patrulea motiv în cauza T-261/13 și al treilea motiv în cauza T-86/14, întemeiate pe încălcarea articolului 5 alineatul (3) și a articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul nr. 2494/95 coroborate cu articolul 5a din Decizia 1999/468, să fie primite pentru motivul că PRC ar fi trebuit să fie prevăzută pentru adoptarea cadrelor metodologice vizate, care constituie măsuri de punere în aplicare necesare pentru asigurarea comparabilității IAPC-urilor.

71 În consecință, articolul 1 punctul 2 din Regulamentul nr. 119/2013 și articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul nr. 93/2013 trebuie să fie anulate, fără să fie necesară examinarea celorlalte motive.

Cu privire la cheltuielile de judecată

72 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de Regatul Țărilor de Jos, conform concluziilor acestuia din urmă.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a șasea extinsă)

declară și hotărăște:

1) În cauza T-261/13, anulează articolul 1 punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 119/2013 al Comisiei din 11 februarie 2013 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2214/96 al Comisiei privind indicii armonizați ai prețurilor de consum (IAPC): transmiterea și difuzarea subindicilor IAPC, în ceea ce privește constituirea indicilor armonizați ai prețurilor de consum la o valoare constantă a ratelor de impozitare.

2) În cauza T-86/14, anulează articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 93/2013 al Comisiei din 1 februarie 2013 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 2494/95 al Consiliului privind indicii armonizați ai prețurilor de consum, în ceea ce privește stabilirea indicilor prețurilor locuințelor ocupate de proprietari.

3) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată, precum și pe cele efectuate de Regatul Țărilor de Jos.

Frimodt Nielsen Dehousse Wiszniewska-Białecka

Collins Ulloa Rubio

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 23 septembrie 2015.

Semnături